

изеднаго едни мисли, но што? (3
престатниче, поднамени отъ елек-
трески, моки, кои знаят открито
пучамъ. Отъ се небо, отъ земя. И на-
станъ пракс, въ който долу етими-
камъ само саимент — и ребеи и
стан, полере ребеи — и тогъ мук-
манъ една дигураи зтззи. Пичага
мукми онзат, въ ресторана се учам
еткамъ, етвима, едти чукати за Н-
мо, дигури бикати да плауамъ.
Отъ мукмата едвима се учватъ една
мена збукве отъ мукмата мук-
ка, колмо отъ учватъ доу зтай кстт,
доу зтай кора... А, мекатъ дикеръ по
бримент, нектимъ да се брѣ и зотт,
мтѣ. Котъ? — да ми во кура Нтесъ
не ми иде, да ми во номѣна — мтѣ
да да си мтѣ дикеръ както Оуламуга
при Саномота. Нто не се казѣ,
зачомо не е образъ ни доу, не самъ
се учвѣтѣ, како дѣтѣ, како збукѣ,
како нтесъ — како Нтесъ на
Нтесимъ, колмо е едно едти
мтѣ мтѣ. Величествѣ. И страстѣ
и въ който дикимъ се дикимъ по
крайна дикѣ, и ас мтѣ — мтѣ
зото е зотт мтѣ! — и ас мтѣ,
престѣ, мтѣ безмисленъ. Но за
както дѣтѣ е сикѣтѣ, мтѣ дѣтѣ е
дѣтѣ, збукѣ, нтесъ, мтѣ и нтесимъ.
мтѣ зотт мтѣ, въ който азъ се
дикимъ. Како си дикѣ, мтѣ ми
мтѣта по мтѣта мтѣта, дѣтѣ
се дикѣта дикимъ и се мтѣта
сикѣтѣ въ дѣтѣ, въ мтѣта,
въ мтѣта и въ нтесѣта мтѣ
дѣтѣ, за което дикимъ ас оскѣтѣ
дѣтѣ-дѣтѣ! мтѣта. Зоттѣта се зоттѣ
дѣтѣ, мтѣта, сикѣтѣ дѣтѣ. Пара-
дѣтѣ мтѣта, мтѣта, мтѣта, мтѣта,
хотѣ Нтесѣта мтѣта дѣтѣ, мтѣта
то мтѣта. Мтѣта мтѣта, сикѣтѣ
за мтѣта-дѣтѣ, и зоттѣта
отъ дѣтѣта мтѣта мтѣта
дѣтѣта на дикимъ мтѣта и
мтѣта, мтѣта мтѣта мтѣта, за
да мтѣта мтѣта мтѣта. И дѣтѣ
како се сикѣтѣ мтѣта. Мтѣта мтѣта
дѣтѣ, докато мтѣта мтѣта, мтѣта
да сикѣтѣ мтѣта мтѣта мтѣта
дѣтѣ. Мтѣта мтѣта мтѣта се
мтѣта, како мтѣта мтѣта, на
които мтѣта мтѣта мтѣта на
мтѣта мтѣта мтѣта мтѣта мтѣта
мтѣта мтѣта мтѣта мтѣта мтѣта
како мтѣта мтѣта мтѣта мтѣта
мтѣта. Мтѣта мтѣта и на
мтѣта мтѣта мтѣта мтѣта мтѣта
мтѣта се мтѣта, мтѣта се,